

Na rob konjiškemu prazniku

Z USPEHI V BODOČNOST

Letošnji občinski praznik v Slovenskih Konjicah je minil v znamenju delovnih uspehov, prvič pa so ga praznovali znanj občinskega središča, tokrat v Zrečah. To je bil praznik zmage, za naprej in nazaj. Za nazaj? V spomin na oboroženo akcijo pohorskega bataljona, 12. oktobra, 1942 leta, so letos v Slovenskih Konjicah obeležili svoj občinski praznik.

Za naprej? V znamenju delovnih uspehov polpreteklega obdobja smelo stopajo naprej. Počasi, a previdno in

Praznični dnevi konjiške občine so bili natrpani s programom. Osrednja proslava je bila v Zrečah. Omenili smo že govor na slavnostni seji občinske skupščine, bila pa so podeljena tudi priznanja za uspešno in požrtvovalno delo. Prejeli so jih: kvalificirani delavec iz Kovške industrije Zreče Stanko Petelin, kvalificiran delavec iz Konusa Franc Jelenko in predsednik pripravljalnega dela za izvedbo loških prireditvev Emil Zupanc. Občinska priznanja pa so podelili: par-

Partizanski bataljon Borisa Vinterja

trdno. Vsak korak je zastavljen tako, da ima trdna tla pod nogami.

Te dve misli, zmaga v preteklosti in uspešen start v bodočnost je izražal tudi govor predsednika občinske skupščine ing. Franja Tepeja na slavnostni seji občinske skupščine v Zrečah.

Oboje je povezano, iz preteklosti, ki nam kaže pot, si utiramo obstoj v sedanjost in prihodnost jutrišnjega dne, to je bil pravzaprav moto, v katerem je občinski praznik izvenel.

Pred občani Slovenskih Konjic je še mnogo neuresničenih želja. V nekaterem kraju je zavzetost večja, pri drugem manjša. Vsi pa znajo poprijeti za delo, zato je optimizem, ki vlada v vodilni ekipi občinske skupščine in družbeno političnih organizacij, upravičen.

zinskemu bataljonu, Alojzu Vukačavniku, ing. Stanetu Kokalju Francu Stefanetu, Jožetu Leskovarju in Stanetu Zuletu.

Temeljni kamen, ki so ga potem vgradili za novo telovadnico v Zrečah, je samo še dolg za preteklost. Zgrajena bo iz samopriskevka, ki se že izteka in iz dodatnih sredstev občinske skupščine. Tako, da bodo šli v novi samopriskevki leta 1973 s čistimi računi. Zrečani, ki so nadvse vitalni, mislijo, da se bodo samopriskevku priključili z 2-odstotno udeležbo od osebnih dohodkov. Toliko stvari jih še žuli, zato ob tolikih potrebah družbenega standarda hitijo. Radi bi prišli na zeleno vejo, zato morda tudi tolikšna neučakanost. No, z objubiljeno telovadnico bodo pričeli, z elanom pa bodo nadaljevali.

Zborovanja se je udeležil tudi borec in pisatelj Matevž Hacco. Stoji v sredi, poleg njega pa je v uniformi generalmajor Andrej Cetinski.

Podaljšani samopriskevki za katerega se referendum že pripravlja, bo občanom

Vgrajen je temelj za telovadnico v Zrečah.

Slovenskih Konjic zagotovili predvsem za silo urejene šolske zadeve in tudi standard kulturnih objektov ter rekreacijskih športnih igrišč se bo približal tisti meji, za katero rečemo, da je znosna.

Preveč bi upali, če bi mislili, da se naenkrat naredi vse, saj se je pretekla leta zelo malo vičalo v družbeni standard ljudi. Vsemu temu je danes naklonjena tudi občinska politika, ki namerava zlasti z novim kreditiranjem stanovanjske izgradnje napraviti občuten korak naprej. V svoj koncept dela so to sprejele tudi družbene organizacije in tudi veliki industrijski obrati.

Praznovanje občinskega praznika v Slovenskih Konjicah pa se ni končalo samo z množičnim zborovanjem v Zrečah, na katerem je govoril generalmajor Andrej Cetinski. »Vrednote narodno osvobodilne vloge moramo negovati, popeljati vas morajo novim uspehom naproti. Danes vaš bataljon sprejema ime Borisa Vinterja, ki se je boril tod okoli. Njegovo slavno ime ponosite naprej in naj vam bo vodilo vašega življenja. Tema se zbira okoli naše države, zato boste vi tisti, ki boste čuvali naše pravice, je v svojem govoru dejal. Tako

je partizanski bataljon dobil najmlajšega slovenskega komandanta Franca Bana in tudi prapor. Prireditve pa so se nadaljevale.

Z. STOPAR

turizem

Pogled na Planino pri Sevnici, v ozadju nova osnovna šola, ki je za ondote ljudi velika pridobitev.

Foto: B. Strmcnik

PLANINCI, KI SO ŽE PREHODILI SAVINJSKO POT:

Son Forjan, PD Zabukovica; Petek Edi, PD Zabukovica; Kotnik Stanjo, PD Zabukovica; Oblak Tevž, PD Zabukovica; Rozman Darja, PD OLJKA Polzela; Rozman Marjanca, PD OLJKA Polzela; Jordan Stefka, PD OLJKA Polzela; Jordan Božidar, PD OLJKA Polzela; Son Darko, PD Zabukovica; Son Bojan, PD Zabukovica; Son Marica, PD Zabukovica; Svetelšek Jožica, PD Celje; Mernik Marija, PD Sentjur pri Celju; Trček Milena, PD Sentjur pri Celju; Gregor Silva, PD Sentjur pri Celju; Oblak Marjan, PD Zabukovica; Zagožen Slavko, PD Zabukovica; Miklavc Tanja, PD Zabukovica; Miklavc Polčka, PD Zabukovica; Svetel Boris, PD Maribor — Matica; Svetel Matej, PD Maribor — matica; Culk Srečko, PD Vransko — Tabor; Culk Franc, PD Vransko — Tabor; Golavšek Matjaž, PD Vransko — Tabor; Golavšek Franc, PD Vransko — Tabor; Golavšek Darinka, PD Vransko — Tabor.

BOMO PRIČE POMEMBNI NAJDBI?

Javnosti prav gotovo še ni znano, da so v jami Pekel ob urejanju poti, našli tudi na ostanke človeških kosti, ki so jih ljubljanski jamarji odnesli v Ljubljano v nadaljnje preiskave. Dosedanji izsledki kažejo zanimive ugotovitve. Medtem ko so ene kosti iz bližnje preteklosti, pa kažejo starejše kosti popolno podobnost v stopnji mineralizacije z živalskimi kostmi najdenimi v Babji jami. Gre torej za veliko verjetnost, da pripadajo kosti jamskemu človeku, ki je tod po vsej verjetnosti imel svojo paleolitsko postojanko. Če bodo nadaljne preiskave to potrdile, potem se PEKLU obeta svetovni sloves, saj bi se s tem uvrstila jama med redka najdišča kosti paleolitskega človeka.

Izkopavanja v jami bodo nadaljevali prihodnje leto, sveda pod budnim nadzorom strokovnjakov.

KOMU VRTNICE?

Pri celjskem olepševalnem in turističnem društvu se pripravljajo na zaključek letošnjega tekmovanja med gojitelji najlepših cvetic. Akcija je zajela nad 1.500 ljudi, ki jim lepe cvetice in lepo urejeni vrtovi pomenijo veliko več kot samo hobi.

Posebna komisija, ki je ocenjevala prizadevanja teh ljudi, je objavila imena tistih sto gojiteljev cvetja, ki so po njenem mnenju dosegli največ. Spisek je objavljen v izloženem oknu turistično-informacijskega urada v Stenčevi ulici. Če je morda nepopoln, lahko opozorite sestavljalce na napako.

Društvo bo tudi letos podelilo zlato, dve srebrni in več bronastih vrtnic. Okoli osemdeset gojiteljev cvetja pa bo dobilo lepa priznanja.

V GOR. SAVINJSKI DOLINI 40.000 NOČITEV

Po podatkih celjske turistične zveze so v krajih Gornje Savinjske doline zabeležili v letošnji turistični sezoni okoli 40.000 nočitev, od tega nekaj nad 8.000 nočitev inozemskih gostov. Podatek je lep in razveseljav. Pri vsem tem pa je treba zapisati še to, da so v to številko vključene tudi nočitve na Golteh. In tako dobimo dve primerjavi. V kolikor zajamamo v Gornjo Savinjsko dolino tudi Golte, potem so imeli na celotnem območju za 5 odstotkov več nočitev kot lani, če pa izvajamo turistični center pod Medvedjakom, so imeli za približno 8 odst. manj nočitev.

Na vsak način gre za številke, ki nekaj povedo. Glavna sezona je v dolini v resnici kratka. Se slabše je, če jo zmoti slabo vreme. To pa hkrati pomeni, da bo treba več napraviti za stalne goste in s tem za neprekinjeno zasedenost nočitvenih zmogljivosti.

Vprašanje zase na tem območju pa je kmečki turizem!

IVAN KRIVEC-VANČE

silske veselice. Pa mi je sogovornik dejal, da naj o tem raje kar molčim, kajti tudi sam je tako navdušen gasilec, da bi »slava« najrajši kar s seboj nosil...

Pa sem se odločil, da tokrat tudi v tej naši rubriki predstavim nekoga, ki mu gasilstvo veliko pomeni, saj je z njim povezan, že odkar je nehal drsati po šolskih klopih. To je Ivan Krivec, ali kot ga v kraju, to je v Lučah, bolje poznajo, Pečovski Vanče. Če bi ga pobaral, kdaj je začel med gasilce, potem bi mi verjetno težko odgovoril, saj je tega že dolgo, dolgo let. Verjetno pa je to bilo ob kakšni priliki, ko je zatajila stara gasilska brigada. Zdavnaj so jo prizadevni gasilci v Lučah zamenjali z novo, modernejšo, pa jo je bilo treba popraviti. Vanče je namreč ključavničar, zato pa nič slabši mehanik, saj se spozna na vse, kar diši po bencinu in nafti. In ko je nekega dne pred mnogimi leti pokojni Viktor odločil svojo dolgoletno funkcijo pri motoriki, je le-to prevzel Vanče in od takrat se od nje ni

poslovil. Se več. Dočakal je enega najlepših dvo lučkih gasilcev, gasilski avtomobil in še danes ga vidim, kako je zmagoslavno in ponosno sedež prvič za volan rdečega vozila, ki ga je kraj kupil v eni izmed mnogih solidarnostnih akcij.

Ni ga večjega praznika in prireditve širom po občini, ko ne sedejo lučki gasilci v svoj novi avtomobil in se v paradnih uniformah pridružijo svojim tovarišem in ostalim društvom, ko sodelujejo pri proslavah. In takrat je med njimi tudi Vanče, ali bolje takrat je za volanom avtomobila, ki je bil nedavno tega še mnogim le daljnje sanje.

Sicer pa je Vanče svojo ključavničarsko obrt pred nedavnim opustil, ko se je invalidsko upokojil. Pokojnina res ni velika, no, nekaj pa mu vrže tudi delavnica, ki jo je dal v najem. Sicer pa se še vedno zadržuje v njej. Po navadi sedi ob vratih na starem avtomobilskem sedežu in prebira časopis, med njimi tudi Novi tednik.

Sicer pa je v svoji veštri in veseli naravi mar-

obrazi

sikdaj zagodel tudi kako veselo. Mnogi so prihajali v delavnico pred leti popravljati svoje jeklene konjičke, pa je nekoč nekemu, ki je razdiral pri motorju amortizer, prima. knil na skrivaj še nek del od kolesa. Smeha ni manjkalo, ko je potem siromak vse popoldne sestavljal amortizer in vedno mu je pri tem kakšen del ostal. V glavnem pa je imel Vanče tako navado, da je ob kakšnih manjših popravilih, ko ga je lastnik pobaral za uslugo in povprašal za račun, kratko odgovoril: »Jurja dvestola! To pa je pomnilo toliko kot nič! Če je bila stranka domačin, je vedel, da mora dati za steklenico piva, če je bila stranka tujec, ji je razložil, da takih »drobniha« uslug ne zaračunava...

Ivan Krivec pa je predvsem in to bo dolgo tudi še ostal aktiven gasilec in na vsakem koraku si prizadeva, da bi svojemu društvu kar največ koristil.

BERNI STRMCNIK

Nekoč, pravzaprav še ni dolgo tega, sem govoril z nekom o gasilcih in gasilstvu. Pa sem ob tej priliki, poleg pohvale, ki sem jo izrekel, rekel tudi nekaj kritičnega. Menda je šlo na račun neke ga-